

PARAULA I VIDA

El silenci i la Paraula de Déu

El proper 9 de març l'Església ens invitarà a entrar en el temps de Quaresma amb la celebració del Dimecres de Cendra. Com diu el Catecisme de l'Església catòlica, «l'Església s'uneix cada any, durant els quaranta dies de la Quaresma, al misteri de Jesús al desert».

Crist, en les temptacions del desert, es revela com el Servidor de Déu, totalment obediència a la voluntat del Pare. I per això la victòria de Jesús sobre el temptador al desert anticipa la victòria de la passió, obediència suprema del seu amor filial al Pare.

Benet XVI beneeix l'assemblea amb el llibre dels Evangelis durant la missa celebrada a la basílica de Sant Pere per a l'obertura del Sinode dels bisbes sobre l'Orient Mitjà (10.10.2010)

invitant-nos a fer-ne l'actualització que les circumstàncies de cada moment aconselli. Són aquestes tres: la pregària, el dejuni i l'almoïna.

La Quaresma ens invita a *pregar*. Els cristians, especialment en aquest temps, hem de trobar cada dia uns moments de silenci, d'estar amb el Senyor, per poder viure el do de la *pietat* que ens dona l'Esperit Sant. Déu parla en el silenci. Si fem silenci, és per escoltar la Paraula de Déu, que és sobretot Jesucrist, i per escoltar i interioritzar les paraules de les Sagrades Escripcions.

Aquesta Quaresma de l'any de gràcia de 2011 ens invita especialment a donar el seu valor a la celebració de la Paraula de Déu en les celebracions de la Sagrada Litúrgia i en la vida dels cristians, com ens demana Benet XVI en l'exhortació apostòlica titulada *La Paraula del Senyor (Verbum Domini)*, amb la qual demana a tota l'Església que s'esforci a fer de la Paraula de Déu la seva referència vital i a anunciar-la al món d'avui.

El nostre temps no afavoreix el recolliment i, com diu el Sant Pare en aquest document, «es té de vegades la impressió que hi ha gairebé temor d'allunyar-se dels instruments de comunicació de massa, encara que només sigui per un moment». Per això, els cristians hem de fer un esforç per redescobrir el valor del silenci, perquè «només en ell —diu també Benet XVI— la Paraula pot trobar estada en nosaltres, com va ocórrer en Maria, dona de la Paraula i del silenci inseparablement» (VD, n. 66).

La penitència sobretot interior a la qual ens crida el temps de Quaresma es manifesta també en el *dejuni* i en l'*almoïna*. Les privacions voluntàries han de ser ocasió per a assolir l'autodomini i per fer obres de solidaritat amb les persones que passen per moments d'especial necessitat. Aquesta solidaritat cristiana, canalitzada sobretot per mitjà de Càritas i altres institucions d'ajut social, és especialment urgent en aquests moments de greu i perllongada crisi econòmica que produeix molt sofriment en moltes persones, sobretot les que es troben a l'atur. La Paraula de Déu ens diu que partir el pa amb el necessitat és una forma superior de viure el temps penitencial de la Quaresma.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Amistat entre les diòcesis de Milà i Barcelona

La cordial salutació del cardenal Dionigi Tettamanzi, arquebisbe de Milà, i del cardenal Lluís Martínez Sistach, que mostra la foto, expressa les relacions fraternals entre aquestes dues Esglésies locals. L'ocasió va ser el Simposi organitzat per la diòcesi milanesa en ocasió de la Jornada de la Solidaritat, el passat 12 de febrer. L'arquebisbe de Milà ha creat un fons econòmic per ajudar les famílies que passen moments de dificultat a causa de la crisi econòmica. És el «Fons Família Treball», conegut popularment com «il Fondo del Cardinale», que ha rebut moltes ajudes i ja disposa de més de 12 milions d'euros i ha ajudat 5.000 famílies. El cardenal de Barcelona presentà una ponència en el Simposi explicant les actuacions de l'arquebisbat de Barcelona i de les altres diòcesis espanyoles, especialment a través de Càritas. Per aquesta raó, acompanyà el nostre cardenal en aquest viatge Mn. Salvador Bacardit, que és el seu delegat a Càritas Diocesana. El cardenal també va presidir la missa dominical del 13 de febrer a la catedral de Milà, celebrada en ritus ambrosià.

GLOSSA

Era això!

Un matrimoni amb quatre fills adoptats un infant afectat per la síndrome de Down. Quina és la raó profunda que els impulsà? Segons la mare, «no és una decisió d'un moment. Déu ens parla, també, mitjançant els nostres desigs més profunds. Des que era jove, el servei als més desfavorits ha estat un desig arrelat en mi. El meu marit i jo ens vam conèixer fent un voluntariat amb persones amb discapacitats. Ell em deia sovint que Déu ens estima a tots de la mateixa manera, però que els més desfavorits l'entendreixen especialment. Ens casàrem amb el ferm convenciment que, per estar a prop de Déu, hauríem de restar en contacte amb la realitat sofrent. L'adopció sempre ha estat en el nostre pensament».

El pare precisa: «Ens vam informar molt. Ens deien que l'infant amb síndrome de Down gaudeix d'una certa autonomia, que és alegre i afectuós. Consultàrem sobre les dificultats que es presenten quan es fan grans. Coincidí amb l'aprovació de la llei de l'avortament i les cartes a la premsa d'algunes mares d'aquests infants. Totes coincidien a dir que la humanitat perdria molt si aquests infants no vinguessin al món. Amb les seves manifestacions d'afecte, viuen i fan viure l'essencial, que és l'amor. Arribàrem a la conclusió que volíem adoptar un d'aquests infants i que això faria bé a la nostra família i al nostre entorn. Abans de prendre la decisió, però, cadascú féu el seu camí. La meua

dona va veure les coses clares primer, després jo.»

Les emocions interiors no foren alienes als recorreguts personals. Exposa la mare: «Vaig tenir en aquell moment una experiència espiritual molt forta després d'una temporada molt dura a la feina. Em semblava escoltar una veu que em convidava a adoptar un infant. En la meua pregària sentia una pau molt profunda quan pensava en aquesta possibilitat. Llegint l'Evangelí veia que Déu és a prop dels petits, els seus preferits. Un missatge es repetia contínuament: en la vida cal tenir la força d'escolllir el més petit. "Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu" (Mt 25,40). Ho vaig deixar tot en mans de Déu.»

«En molts moments —assenyala el pare—, vèiem clara l'adopció i això ens confortava; en d'altres sentíem por. I si la cosa no anava bé? La por era l'enemic més gran. Ara el nen ja és a casa i ha superat totes les nostres expectatives. Desborda alegria i ens la contagia. En determinats moments ha estat com si Déu Pare ens mirés i somrigués tot dient: Heu fet bé! Era això el que volia per a vosaltres!» Aquest fou el sí a la vida d'aquests pares. Pensat, meditat, pregat, amb la disponibilitat, la confiança i l'esperança dels qui se saben en mans de Déu.

Enric Puig Jofra, SJ

La Quaresma, temps penitencial

- El proper dia 9 de març és el Dimecres de Cendra, inici de la Quaresma. La llei de l'abstinència obliga els qui han complert els 14 anys. La llei del dejuni obliga tots els majors d'edat, fins que tinguin els 59 anys complerts. Dies d'abstinència de carn: el Dimecres de Cendra, el Divendres Sant i tots els divendres de Quaresma. Dies de dejuni: el Dimecres de Cendra i el Divendres Sant. També és recomanable que se'n faci el Dissabte Sant. Són dies penitencials tots els divendres de l'any que no coincideixin amb una solemnitat. L'abstinència de carn, pròpia d'aquests dies penitencials, pot suplir-se per obres de caritat, de pietat o de mortificació corporal. Tot el temps de Quaresma és un temps penitencial, com a preparació espiritual a la celebració de la Pasqua.

DIUMENGE IX DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 11,18.26-28.32)

Moisés digué al poble: «Guardeu les meves paraules en el vostre cor i al fons de vosaltres mateixos. Lligueu-vos-les a la mà com un distintiu, porteu-les posades com una marca entre els vostres ulls.

Avui us deixo escollir entre la benedicció i la maledicció: la benedicció si obeïu els manaments del Senyor, el vostre Déu, que avui us dono; la maledicció si desobeïu els manaments del Senyor, el vostre Déu, si us aparteu del camí que avui us assenyalo, per seguir altres déus que vosaltres no coneixíeu. Procureu de complir bé els decrets i les decisions que avui us dono.»

▶ Salm responsorial (30)

R. *Senyor, sigueu la meua roca salvadora.*

En vós Senyor, m'emparo, / que no en tingui un desengany. / Allibereu-me, vós que sou bo; / no trigueu, escolteu i allibereu-me. R.

Senyor, sigueu el meu castell inexpugnable, / la meua roca salvadora. / Per a mi, sou penyal i plaça forta. / Per amor del vostre nom, guieu-me i conduïu-me. R.

Deixeu veure al vostre servent / la claror de la vostra mirada; / salveu-me, per l'amor que em teniu. / Sigueu valents, tingueu coratge, / tots els qui espereu en el Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 3,21-25a.28)

Germans, ara, al marge de les obres de la Llei, però d'acord amb el testimoni que donen tant la Llei com els Profetes, Déu ha fet conèixer la seva justícia que, per la fe en Jesucrist, fa justos tots els creients, sense cap distinció: tots havien pecat i vivien privats de la presència gloriosa de Déu. Ara, però, en la seva gràcia, Déu els ha fet justos purament per favor, en virtut de la redempció realitzada per Jesucrist.

Déu va destinar Jesucrist a servir de propiciació pels nostres pecats amb la seva sang, gràcies a la fe. Veiem, doncs, que Déu fa justos els homes perquè han cregut, i no per les obres de la Llei.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 7,21-27)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «No entrarà al Regne del cel tothom qui em diu: Senyor, Senyor; hi entraran només els qui compleixin la voluntat del meu Pare del cel. Aquell dia molts em diran: Senyor, Senyor, ¿no recordeu que en nom vostre profetitzàvem i trèiem dimonis i fèiem molts miracles? Però jo els diré clarament: No us he conegut mai. Aparteu-vos de mi, vosaltres que obràveu el mal!

Per això tothom qui escolta aquestes paraules meves i les compleix és com un home prudent que ha construït la seva casa sobre la roca. Quan vénen les pluges, creix la riuada i el vent envesteix contra aquella casa, res no la fa caure, perquè té els fonaments sobre la roca.

Però tothom qui, després d'escoltar aquestes paraules meves, no les compleix és com un home sense seny que va construir la seva casa sobre la sorra. Quan vingueren les pluges, cresqué la riuada i el vent es llençà contra aquella casa, la casa s'ensorrà i no en quedà ni rastre.»

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 11,18.26-28.32)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «Meteos estas palabras mías en el corazón y en el alma, atadlas a la muñeca como un signo, ponelas de señal en vuestra frente.

Mirad: Hoy os pongo delante bendición y maldición; la bendición, si escucháis los preceptos del Señor, vuestro Dios, que yo os mando hoy; la maldición, si no escucháis los preceptos del Señor, vuestro Dios, y os desviáis del camino que hoy os marco, yendo detrás de dioses extranjeros, que no habíais conocido. Pondréis por obra todos los mandatos y decretos que yo os promulgo hoy.»

▶ Salmo responsorial (30)

R. *Sé la roca de mi refugio, Señor.*

A tí, Señor, me acojo; / no quede yo nunca defraudado; / tú, que eres justo, ponme a salvo, / inclina tu oído hacia mí; / ven aprisa a libramme. R.

Sé la roca de mi refugio, / un baluarte donde me salve, / tú que eres mi roca y mi baluarte; / por tu nombre dirígeme y guíame. R.

Haz brillar tu rostro sobre tu siervo, / sálvame por tu misericordia. / Sed fuertes y valientes de corazón, / los que esperáis en el Señor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rm 3,21-25a.28)

Hermanos: Ahora, la justicia de Dios, atestiguada por la Ley y los profetas, se ha manifestado independientemente de la Ley. Por la fe en Jesucristo viene la justicia de Dios a todos los que creen, sin distinción alguna.

Pues todos pecaron y todos están privados de la gloria de Dios, y son justificados gratuitamente por su gracia, mediante la redención de Cristo Jesús, a quien Dios

constituyó sacrificio de propiciación mediante la fe en su sangre. Sostenemos, pues, que el hombre es justificado por la fe, sin las obras de la Ley.

▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 7,21-27)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No todo el que me dice "Señor, Señor" entrará en el reino de los cielos, sino el que cumple la voluntad de mi Padre que está en el cielo. Aquel día, muchos dirán: "Señor, Señor, ¿no hemos profetizado en tu nombre, y en tu nombre echado demonios, y no hemos hecho en tu nombre muchos milagros?" Yo entonces les declararé: "Nunca os he conocido. Alejaos de mí, malvados.»

El que escucha estas palabras mías y las pone en práctica se parece a aquel hombre prudente que edificó su casa sobre roca. Cayó la lluvia, se salieron los ríos, soplaron los vientos y descargaron contra la casa; pero no se hundió, porque estaba cimentada sobre roca. El que escucha estas palabras mías y no las pone en práctica se parece a aquel hombre necio que edificó su casa sobre arena. Cayó la lluvia, se salieron los ríos, soplaron los vientos y rompieron contra la casa, y se hundió totalmente.»

Crist envoltat dels sants apòstols i màrtirs.
Monestir de Sant Nicolau Spanos.
Ioannina. Grècia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): Tb 1,1a.2;2,1-9 / Sl 111 / Mt 11,27-33 ■ **dimarts**: Tb 2,10-23 / Sl 111 / Mc 12,13-17.

(Comença el temps de Quaresma)

■ **dimecres**: Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18

■ **dijous**: Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25 ■ **divendres**: Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15 ■ **dissabte**: Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32

■ **diumenge** vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setmana): Gn 2,7-9;3,1-7 / Sl 50 / Rm 5,12-19 (o més breu: 5,12.17-19) / Mt 4,1-11.

Resulta impressionant veure grans construccions antigues que encara avui es mantenen estables: les piràmides, la muralla xinesa, aqüeductes, catedrals, etc. Mentre tants edificis han desaparegut per motius diversos, alguns monuments de l'antiguitat perduren malgrat el pas del temps. Vol dir que han estat ben construïts, amb materials adequats i amb tècniques precises. Sovint això contrasta amb la fragilitat de tantes construccions modernes, potser molt vistoses però poc sòlides, que han de ser reparades o reconstruïdes al cap de poc temps.

Jesús també parla d'arquitectura. Ell s'interessa per tot allò que té a veure

amb la realitat humana, i ho aprofita per treure'n conclusions i ajudar els seus oients a reflexionar. Ha vist que les cases que duren més són les que estan construïdes sobre un fonament ferm. Edificar sobre roca és garantia de solidesa. En el seu temps, el perill per a les cases no eren l'aluminosi o els túnels subterranis, sinó el vent i les tempestes. Valia la pena buscar un terreny estable per construir edificis segurs.

A partir d'aquestes observacions sobre la forma de construir, Jesús passa a qüestions més vitals, que afecten el comportament humà. Què dona solidesa a la persona humana? Què la fa forta davant dels problemes i les adversi-

tats? Sobretot, què fa que la vida d'un creient sigui ferma, estable, fiable? Doncs ni més ni menys que les obres, la manera d'actuar, la coherència entre allò que diu i allò que fa. No pas les idees o les paraules, sinó els fets.

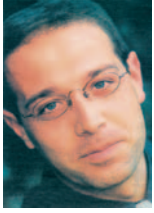
Fer promeses és fàcil, complir-les ja és una altra qüestió. Tenir ideals és freqüent, posar-los en pràctica ja és més estrany. Admirar l'Evangeli ho fa molta gent, viure'l no és tan habitual. Dir-se cristià no costa gaire, viure com ensenya Jesús ja demana més esforç. I és aquí, en l'actuació concreta de cada dia, on es posa a prova i es demostra l'autenticitat de la fe de cadascú.

Agustí Borrell

COMENTARI

Paraules o fets?

DIÀLEGS SOBRE LA FE

Com s'acabarà tot plegat?
Cal respectar la Terra (I)

Oriol: —Mare, com s'acabarà tot plegat?

Gràcia: —No sóc endevina, fill meu.

—Però, els grans no ho sabeu tot?

—Ser gran és saber que saps molt poc i que amb el poc que saps has de mirar de viure. Si ni tan sols sé com acabarà la meua vida, com vols que sàpiga com acabarà tot plegat? Per llei de vida, jo he de marxar abans que tu, però la mort no avisa i, de vegades, irromp en l'escenari del món quan ningú no l'esperava.

—He sentit que si els problemes ecològics s'agregen més no ens en sortirem. Ens han ensenyat un vídeo a l'escola en el qual s'adverteix que, si no canvien els nostres hàbits de producció i de consum, la Terra es convertirà en un desert i ningú no hi podrà viure.

—Hem de prendre consciència que la Terra és vulnerable, que la naturalesa és fràgil. Hem de tenir cura de la nos-

tra casa comuna per a poder viure-hi dignament, no tan sols nosaltres, sinó tu i els teus fills i els fills dels teus fills. Per això hem de ser responsables en l'ús i el consum de l'aigua, hem de ser curosos amb les plantes i els animals i no emmetzinar l'atmosfera amb els nostres gasos.

—Però, el final és a prop?

—No sabem ni si hi ha final i, menys encara, podem dir si és a prop o lluny.

—Però el vídeo que vaig veure...

—No et creguis massa aquests alarmistes. Al llarg de la història de la humanitat, hi ha hagut moltes transformacions i crisis, i l'ésser humà amb la seva intel·ligència ha estat capaç de trobar solucions i mesures per subsistir.

Francesc Torralba

(Ah, sí? Com parlar de Déu als infants, Editorial Claret)

ENTREVISTA

► **MARIA VOCE**

Revolució positiva

La presidenta del Moviment dels Focolars, Maria Emmaus Voce, va ser a Catalunya durant la segona quinzena de gener. A més de conèixer la vida i les activitats dels membres del Moviment a casa nostra, Maria Voce va presidir el 29 de gener una jornada amb joves focolars de tot l'Estat a Madrid, amb el lema *Positive RevolutiON! Protagonistes del nostre món*, «que va testimoniar que els joves poden i són ja protagonistes d'aquest món, canviant-lo en positiu».

Quina valoració fa de la seva visita a Catalunya?

Guardo al cor una gran gratitud per les riqueses que he trobat en aquesta terra: maduresa, responsabilitat, concreció, puntualitat. De fet, a Barcelona es va plantar la primera llavor del Moviment, que ha anat florint per tot l'Estat. De l'intercanvi d'experiències —amb els joves, les famílies, amb persones que treballen en els àmbits més diversos— s'evidencia la solidesa dels fonaments d'aquesta casa que està construïda sobre la roca de la Paraula de Déu feta vida.

Després de la jornada de Madrid, com veu el futur del Moviment entre els joves?

Amb una gran esperança. I no tan sols pel Moviment, sinó per Espanya. Els 700 joves que van participar van marxar amb la joia reflectida al rostre. L'objectiu en comú és continuar aquella *revolució positiva*, aquella revolució de l'Evangelí presentada i, diria, ja començada a Madrid. S'ha vist que els protagonistes són ells mateixos, implicats a donar una resposta a la difícil situació que viuen els seus coetanis, i no tan sols a Espanya. Motivats a mobilitzar molts altres joves per a la gran trobada amb el Papa l'estiu vinent a Madrid.

El projecte de l'Economia de la Comunió és una possible sortida a la crisi actual?

La difusió de la *cultura econòmica de comunió* en les empreses de diversos països del món està demostrant la seva eficàcia precisament en aquest moment de crisi. S'explica no tan sols en termes estrictament econòmics, sinó també en l'augment de diàleg entre l'empresari i els treballadors per trobar solucions pràctiques als actuals problemes d'ocupació. Des de fa uns anys, a Barcelona, un parell d'empreses s'han adherit al projecte i s'ha constituït un grup d'empresaris que es reuneixen regularment per formar-se i compartir experiències sota l'emparedat del projecte EdC (grupdegestio@focolars.org).

Òscar Bardají i Martín

No desanimarse nunca

Un hecho de los Padres del Desierto (s. IV-V):

—«Un monje fue admitido a la vida de austeridad y de paz junto a los venerables padres del desierto. Pasado un tiempo de gran fervor se entibió. Pero el buen hombre deseaba emprender de nuevo su camino de perfección. Fue a consultar a un monje de edad. Este le consoló y, para darle ánimos y coraje, le puso una especie de parábola. Le dijo:

—«Era un joven a quien su padre mandó limpiar un campo lleno de zarzales y malas hierbas. Pero el joven, viendo que aquella era una faena que suponía muchos esfuerzos y sudores, se puso a dormir en el campo sin hacer nada. Para excusarse, le dijo a su padre que aquella obra era demasiado pesada para sus fuerzas». El padre le dijo:

—«Hijo: Sólo te pido como trabajo diario que limpies un pequeño trozo de campo; un pequeño fragmento de tierra. Por ejemplo, que sea como las dimensiones de tu cuerpo.»

Como vio que el trabajo era factible, el joven comenzó a realizarlo. Así, poco a poco, la tierra quedó limpia de toda la maleza, de los zarzales y de las malas hierbas.»

¡Qué bello es infundir ánimo, coraje a quienes trabajan para limpiar de sus vidas malas hierbas, zarzales, ansiedades y desánimos!

J. M. Alimbau

SANTORAL

6. ✚ Diumenge IX durant l'any.

Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

7. Dilluns. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. Dimarts. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.

9. Dimecres de Cendra. Santa Francesca Romana (1384-1440), rel. viuda, fund. oblates benedictines;

sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

10. Dijous. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Càndid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús Milleret de Brou, vg., fund. de les Religioses de l'Assumpció.

11. Divendres. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), verge, abadessa de Vil·lavelayo (Castella); santa Rosina, verge.

12. Dissabte. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfan, monjo; sant Lluís Orione, prev. salesià.

LAS BIENAVENTURANZAS

Bienaventurados
los que trabajan por la paz,
porque serán llamados
hijos de Dios

Al proclamar *bienaventurados* a los pacificadores, es decir, a los que hacen la paz y, además, la construyen creativamente, Jesús habla a nuestro deseo interior de paz, como habló a sus contemporáneos, en un mundo lleno de discordia.

Palestina estaba sometida al poder romano. Los celotes trataban de vencer a los romanos con una guerra de guerrillas, pero la fuerza militar del imperio era muy superior a la suya. El odio a la potencia ocupante iba en aumento. La paz de Augusto era una paz violenta, una paz impuesta.

En esta situación, Jesús alaba como *bienaventurados* a quienes crean la paz en su corazón, en el ambiente que les rodea y entre los pueblos. Construir la paz implica actividad. Sólo quien está en paz consigo mismo puede hacer la paz entre los demás. Por eso se dice que, antes de nada, es preciso hacer la paz con uno mismo. Esto sólo puedo conseguirlo si dialogo con todas las emociones de mi alma.

Jesús pidió a sus discípulos que estuvieran siempre dispuestos para la paz. Jesús entendió que su misión consistía en ser pacificador. Y pide a sus discípulos que anuncien la reconciliación y la paz. Ahora bien, no basta con el anuncio puramente exterior. Es necesaria la acción eficaz en pro de la paz. Esto sucede a través del diálogo y de la escucha atenta, pero también mediante la exhortación y la oración.

La felicidad prometida a quienes trabajan por la paz es la filiación divina.

Para Martin Luther King, un arquetipo de constructor de la paz en nuestro tiempo, el amor al enemigo es la clave de la verdadera paz. Así, en un sermón sobre el capítulo 5 de Mateo, dice: «El mandato de amar a nuestros enemigos no es la petición piadosa de un soñador exaltado, sino una necesidad absoluta para nuestra supervivencia. El amor también a nuestros enemigos es la clave con la que se pueden resolver los problemas del mundo. Jesús no es un idealista ajeno al mundo, sino un realista práctico. Sólo el amor puede construir la paz. El odio multiplica el odio, la violencia aumenta la violencia.»

Anselm Grün

(Las bienaventuranzas. Un camino de plenitud. Ed. Sal Terrae, 2009)

AGENDA

ACTES I CONFERÈNCIES

Delegació pastoral de Joventut. Sota el lema «Us donaré un cor Nou» convoca una celebració jove del Dimecres de Cendra com a inici del temps de Quaresma. Dimecres 9 març (20 h), a la cripta de la parròquia de Santa Maria del Pi (Pl. del Pi, 7).

Servei diocesà per al Catecumenat. Diumenge 13 març (17 h), ritu d'elecció dels catecúmens a la Catedral.

Grups d'Oració i d'Amistat. Celebració comunitària de la penitència com a preparació de la Quaresma, dia 12 març (10 h), a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, presidida per Mn. Xavier Pagès. S'acabarà amb l'Eucaristia. Obert a tothom. Més informació: tel. 932 181 005.

Conferència sobre Rosa Deulofeu. El P. Mariano Santamaría, marista, parlarà sobre «Rosa Deulofeu nos interpela en el seguimiento de Cristo en la sociedad de hoy». Dijous 10 març (20 h), al c/ Riera de Sant Miquel 1 bis. Organitza: Grups de Pompeia.

«Per un ordre mundial més just - Una mirada cristiana sobre el treball humà.» Durant 6 dimecres consecutius (19.30 a 21 h), Justícia i Pau amb altres organitzacions convoquen aquest seminari. La primera sessió serà el 9 de març a càrrec de Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, sobre «La dignitat del treball humà en el pensament social de l'Església». Propers conferencians: Ignasi Farreres, Eduardo Rojo, Joaquim Pons i Francisco Porcar. Cal inscripció prèvia (gratuïta) a: premsa@justiciaipau.org. Tel. 933 176 177.

«Fenomenologia i ontologia avui: ésser, amor, do.» Amb aquest títol la Facultat de Filosofia (URL) organitza les II Jornades Internacionals de Filosofia i Cultura el 9 de març (9.30 a 13.30 h), amb el següent programa: 9.30 h, Dr. Joan Martínez Porcell (degà-president de la FFC): «Presentació de les Jornades»; Dr. Pascal Ide (Congregació per a l'Educació Catòlica): «Essere come amore: Relazione o sostanza?»; Dr. Miguel García Baró (Pontificia Universitat Comillas): «Teoría

Jornada Mundial de la Joventut

Del 12 al 15 d'agost Barcelona té de nou l'oportunitat de viure l'experiència que tots recordem de l'any 2000 amb la trobada de Taizé, d'acollir a més de 15.000 joves que de camí cap a la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ), viuran els dies d'acollida a les diòcesis.

Per això la Delegació de Pastoral de Joventut, en servei a tota l'Arxidiòcesi, ja fa setmanes que treballa per organitzar aquesta acollida i fa una crida a totes les famílies de les nostres parròquies, moviments i escoles que es puguin oferir i vulguin viure una autèntica experiència d'Església jove.

En el camí d'aquesta preparació per a la JMJ els voluntaris i les voluntàries tenen un paper primordial. Amb ells voldrem celebrar aquest any el Dimecres de Cendra, inici del temps de Quaresma: serà el 9 de març a les 20 h, a la parròquia de Sta. Maria del Pi.

Per a més informació us podeu adreçar a la Delegació de Joventut (c/ Rivadeneyra 6, 9è, telèfon 934 121 551) o al web: www.delejoivebcn.com.

fenomenològica de los acontecimientos». 12.30 h, taula rodona amb tots els participants, moderada pel Dr. Josep M. Coll (FFC). Presidirà el Sr. Cardenal, Dr. Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Barcelona i gran canceller, (c/ Diputació 231, Aula Magna).

Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55). Vetlla de pregària quaresmal, dissabte 12 març (21 h). Concert de Quaresma: Quartet vocal dirigit per Pere Soldevila acompanyat a l'orgue per Joan Casals, diumenge 13 (18 h).

Apostolado de la Divina Misericordia. Todos las tardes de los primeros viernes de mes: 15 h oración de la Divina Misericordia; 15.30 h Santa Misa y al final veneración de la reliquia de Sta. Faustina Kowalska; de 16.30 a 18.30 h Adoración Eucarística; 18 h rezo de la «Coronilla». Parroquia de San Agustín (Pl. Sant Agustí - c/ Hospital). Más información: ADIM: Tel./Fax 934 261 622.

Església de Sant Gaietà (P. Teatins - c/ Consell de Cent, 293). Concert de guitarra a càrrec de Giuseppe Zinchiri. Obres de Barrios, Castelnuovo, Tedesco, Rodrigo i Ponce. Diumenge 13 març (18 h).

Parròquia de St. Pacià (c/ Monges 33, Barcelona). Divendres 11 de març (21 h), concert d'orgue a càrrec d'Àngel Villagrasa. Entrada lliure.

PUBLICACIONS

Nou llibre del Dr. Castells. El doctor Paulino Castells ha publicat un nou llibre titulat *Tenemos que educar* (Ed. Península) i, en versió catalana, *Hem d'educar* (Ed. Columna). Aquest llibre ja és a les llibreries des del 24 de febrer. La presentació es farà el dia 10 de març (19 h) a l'aula magna de la Universitat Abat Oliba-CEU (c/ Bellesguard, 30). Farà la presentació el professor Salvador Cardús i presidirà la consellera d'Educació Irene Rigau. El *Full Dominical* publicarà una sèrie d'articles extrets d'aquest llibre a partir del 10 d'abril.

Nou viacrucis. L'editorial Balmes publica per a aquesta Quaresma, i especialment per al Divendres Sant, un viacrucis seguint els passos de la vida del beat Josep Samsó, que fou beatificat a l'inici de

l'any 2010 a la basílica de Santa Maria de Mataró. L'ha escrit Mn. Ramon Corts i Blay amb motiu de l'Any Sacerdotal. Redactat en català i en castellà, permet la intervenció de diversos lectors. Conté reproduccions inèdites d'un viacrucis de Joan Llimona pintat el 1925.

Guia de llocs on es pot trobar ajut i acollida.

És la guia sobre *On menjar, dormir i rentar-se a Barcelona*, editada per setena vegada per la Comunitat de Sant'Egidio. Aquest llibre, en format de butxaca, neix de l'experiència de la Comunitat de Sant'Egidio a Roma i a altres ciutats europees. Per a correccions o actualitzacions podeu escriure a aquesta comunitat, c/ Rera Sant Just, s/n, 08002 Barcelona. Tel. 934 418 123 o barcelonaon@sategidio.es.

Curs d'iniciació al voluntariat a l'escola de formació del voluntariat de Càritas diocesana de Barcelona

Càritas Diocesana de Barcelona Dies: 29 i 30 de març i 4, 6, 11 i 13 d'abril de 2011 (16.30-18.30 h), a pl. Nova 1.

Contingut: Pobresa i exclusió social. Causes i conseqüències; Breu història del voluntariat a Catalunya, moment actual, drets i deures; Perfil del voluntari social, motivacions, actituds i aptituds; La intervenció del voluntariat: treballar per projectes, treballar en equip; Camps del voluntariat social, presentat per voluntaris de diferents projectes; Avaluació.

Inscripció: del 4 al 21 de març; tel. 933 441 673, c/e: escoladeformacio@caritasbcn.org o a pl. Nova 1, de 9-14 h (dl.-dv.) i 16-18.00 h (dl.-dc.). Aportació: 10 euros (es pot sol·licitar beca). Aquest curs es realitzarà a partir d'una inscripció mínima de 15 participants i té una participació màxima, per ordre d'inscripció, de 25 persones. Està reconegut dins del Pla de Formació del Voluntariat de Catalunya.

PALABRA Y VIDA

El silencio y la Palabra de Dios

El próximo 9 de marzo la Iglesia nos invitará a entrar en el tiempo de Cuaresma con la celebración del Miércoles de Ceniza. Como afirma el Catecismo de la Iglesia católica, «la Iglesia se une cada año, durante los cuarenta días de la Cuaresma, al misterio de Jesús en el desierto».

Cristo, en las tentaciones del desierto, se revela como el Servidor de Dios, totalmente obediente a la voluntad del Padre. Y por ello la victoria de Jesús sobre el tentador en el desierto anticipa la victoria de la Pasión, obediencia suprema de su amor filial al Padre.

Sin embargo, como dice también el Catecismo de la Iglesia católica, «Cristo venció al tentador por nosotros». Y por eso la Iglesia, especialmente en este tiempo de Cuaresma, nos invita a revivir la estancia de Jesús en el desierto y las tentaciones en el hoy de su liturgia y de la vida de los cristianos.

En este sentido, hay tres acciones muy propias del tiempo penitencial de la Cuaresma que la Iglesia ha propuesto siempre y que también nos propone hoy, invitándonos a hacer su actualización según las circunstancias que aconseje cada mo-

mento. Son estas tres: la oración, el ayuno y la limosna.

La Cuaresma nos invita a *rezar*. Los cristianos, en especial en este tiempo, hemos de hallar cada día unos momentos de silencio, de estar con el Señor para poder vivir el don de la *piEDAD* que nos da el Espíritu Santo. Dios habla en el silencio. Si hacemos silencio es para escuchar la Palabra de Dios, que es sobre todo Jesucristo, y para escuchar e interiorizar las palabras de las Sagradas Escrituras.

Esta Cuaresma del año de gracia de 2011 nos invita especialmente a dar su valor a la celebración de la Palabra de Dios en las celebraciones de la Sagrada Liturgia y en la vida de los cristianos, como nos pide Benedicto XVI en la exhortación apostólica titulada *La Palabra del Señor (Verbum Domini)*, con la que pide a la Iglesia entera que se esfuerce para hacer de la Palabra de Dios su referencia vital y para anunciarla al mundo de hoy.

Nuestra época no favorece el recogimiento y, tal como afirma el Santo Padre en este documento, «a menudo da la impresión de que hay temor a alejarse de los medios de comunicación de masas, aunque sólo sea por un momento». Por ello, los

cristianos hemos de hacer un esfuerzo para redescubrir el valor del silencio, porque «tan sólo en él —afirma también Benedicto XVI— la Palabra puede hallar morada en nosotros, como le sucedió a María, mujer de la Palabra y del silencio inseparablemente» (VD, n. 66).

La penitencia sobre todo interior a la que nos llama el tiempo de Cuaresma también se manifiesta en el *ayuno* y en la *limosna*. Las privaciones voluntarias han de ser ocasión de lograr el autodomínio y de hacer obras de solidaridad con las personas que atraviesan momentos de especial necesidad. Esta solidaridad cristiana, canalizada sobre todo por medio de Cáritas y de otras instituciones de ayuda social, se hace más urgente en estos momentos de grave y prolongada crisis económica que tanto sufrimiento causa en muchas personas, máxime en las que se encuentran en el paro. La Palabra de Dios nos dice que partir el pan con el necesitado es una forma superior de vivir el tiempo penitencial de la Cuaresma.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal Arzobispo de Barcelona